

Anledning. Men den Maade, hvorpaa „Kristelig Forening“ har søgt at faa denne unge Pige over til Jylland, viser jo, at man ikke tager det saa nøje med Sandheden. Naar man nu angriber bl. a. denne unge Piges og andre unge Pigers Forhold til Sandheden, spørger jeg: Bliver det ikke de voksnes eget store Ansvar? Man lyver for den unge Pige, da hun skal til Jylland paa en Opdragelsesanstalt, man siger til hende: Du skal blot til Jylland paa Feribesøg; man lyver for hende, hun bliver skuffet og narret. Naar alle disse voksne Mennesker kunde lyve for hende, ja, hvorfor skulde hun saa ikke ogsaa lyve? Det er netop det farlige Løgnsystem, som har været raadende paa „Hebron“ under Opdragelsen og ude omkring paa Gaardene, som i høj Grad bevirker, at disse unge Piger ikke blive sandfærdige.

Den højtærede Justitsminister fortalte os — jeg vil gerne begynde med de sidste Dele af Justitsministerens Foredrag —, at jeg ved min Omtale af denne Sag baade i og udenfor Tinget havde skadet denne Sag meget betydeligt, jeg havde skræmmet Tilliden til Børnehjemmene og Opdragelsesanstalterne og skabt Uro ude omkring blandt Foreningerne. Den højtærede Justitsminister nævnedes, at nu var Frydensberg paa Godhavn bleven syg — hvis man om nogle Dage faar at høre, at han har taget sin Afsked, saa er det min Skyld, — og Justitsministeren hævdede, at det havde vist sig, at der har ikke været Skygge af Bevis for de Angreb, jeg har rettet mod Godhavn. Men mon det ikke var rigtigere, naar den højtærede Justitsminister endelig taler om Sagen angaaende Godhavn, at den højtærede Justitsminister foranledigede, at vi fik Resultatet af det Arbejde, som Undersøgelseskommissionen vedrørende Godhavn hidtil har foretaget? Her anvender den højtærede Justitsminister, hans Presse og hans Parti samme Fremgangsmaade som i Hebronsagen, nemlig at de, inden Forhørene ere fremkomne, opkaste sig til Dommere i Sagen og søge at fremkalde blandt Offentligheden et Indtryk, der kan være bestemmende ogsaa for Folks senere Opfattelse af, hvorledes Forholdene have været paa disse Anstalter. Jeg tvivler ikke om, at det for Hr. Frydensbergs Vedkommende ikke er med Glæde, at han har set paa denne Undersøgelse, han er jo stærkt nervøs. Jeg er overbevist om, at hvis Resultatet kommer til at foreligge her for Rigsdagen eller for det om denne Sag nedsatte Udvalg, skal det vise sig, at denne Sag er mindst lige

saa graverende som Forholdene paa „Hebron“.

Men det betyder naturligvis ikke stort for den højtærede Justitsminister, thi efter det Forsvar, han har ført for Fru Bransholm og Opdragelsessystemet paa „Hebron“, er det omtrent ligegyldigt, hvad der kommer frem under Forhørene. Hvor meget skal der til, for at den højtærede Justitsminister kan skride ind overfor en Forstander eller Forstanderinde paa et Børnehjem eller en Opdragelsesanstalt, hvilke Uhyrligheder skal der oplyses, inden Justitsministeren og det Parti og den Presse, som støtte ham, erklære, at det er galt. Efter den højtærede Justitsministers hele Stilling i denne Sag og hans Tale her i Dag maa man opfatte Stillingen saaledes, at han finder, at Forholdene paa „Hebron“ have været jævnt gode, at der i Virkeligheden ikke har været Grund til nogen Klage. Det falder i Traad med den Opfattelse, der er gjort gældende i en Del af Regeringspartiets Presse. Men den Opfattelse er i Modstrid med den Mening, som en Mængde Mænd og Kvinder udenfor mit Parti har dannet sig i den Sag. De Oplysninger, der findes i Forhørsakterne, og alle de Enkeltheder, der oplyses med Hensyn til Straffene, ere saaledes, at jeg tvivler meget om, at nogen anden Justitsminister vilde finde en Kvinde som Fru Bransholm egnet til at være Opdragerinde.

Den højtærede Justitsminister berørte enkelte Punkter af min Tale vedrørende Inspektionen, dens Mangelfuldhed og Utilstrækkelighed, og her sagde han, at jeg maatte dog vide, at Landstingsmand Harald Jensen var Medlem af Bestyrelsen for Himmelbjerggaarden, at min Meningsfælle, Folketingsmand Marott, var Medlem af Vejstrup Pighjems Bestyrelse, og der var en anden Meningsfælle af mig i Bestyrelsen for Braaskovgaard. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Justitsminister vil hen med dette, det har jeg ikke talt et Ord om, jeg har ikke talt om, at der ikke var Socialdemokrater i disse Bestyrelser. Jeg har talt om, at man savner Repræsentanter for Arbejderklassen i Overværgeraadet, jeg har talt om, at der savnes Repræsentanter for Arbejderklassen i Inspektionen, der rejser omkring og ser til disse Børnehjem og Opdragelsesanstalter, og deri har jeg Ret. Men dette, at der sidder en Socialdemokrat i Styrelsen for en eller anden Opdragelsesanstalt, er ikke tilstrækkeligt for mig og ikke heller for mit Parti i Henseende til at nære fuld Tillid